

اخبار

نمایش عکس‌های «رؤیای شب» در فرهنگسرای ملل

نمایشگاه عکس گروهی «رؤیای شب» از امروز پنجشنبه ۱۰ اسفند در نگارخانه فرهنگسرای ملل افتتاح می‌شود. این نمایشگاه عکس با موضوع عکاسی نجوم، ستارگان و بناهای تاریخی در شب، توسط مجموعه عکاسان خلاق برگزار می‌شود. مریم درستانی، مسلم اسلامی، مجتبی عباس‌زاده، مجید قاسمی، سهراب خالقی، حمیدرضا اسماعیل، محمد هدایتی، سعید احمدی، آریا صفوی، محمود محمدی‌زاده، سیدعماد تهلی، علی (یوریا) سعادت، فرهنگ مرادی، نیما جبرائیلی، مهدیه عرفانیان صفار، علیرضا نوروزی، سیدعلی مزعی، پارسا شیروانی، علی مهران، راضیه رضایی، مهرداد ملائی، سعیدحسین‌مردی، سیدعلی‌علی‌پور، مراد غریبی، مجتبی دهبویه، سعید مولوی و منصوره موسوی هنرمندان حاضر در این نمایشگاه هستند.

نمایشگاه عکس «رؤیای شب» پنجشنبه ۱۰ اسفند در نگارخانه ملل واقع در بوستان قیصریه، فرهنگسرای ملل افتتاح می‌شود و تا چهارشنبه ۱۶ اسفند برقرار خواهد بود.

روایتی از صندوق‌های رأی در مناطق کوهستانی

مستند «آق سو» به کارگردانی عبدالله عزیزی که روایتی متفاوت از رأی‌هایی که به‌سختی داخل صندوق ریخته می‌شوند، امروز ساعت ۲۰ از شبکه مستند پخش می‌شود. این مستند که اسفندماه سال ۱۳۹۸، هم‌زمان با انتخابات مجلس شورای اسلامی در اردبیل تصویربرداری شده است، با نگاهی متفاوت به موضوع انتخابات ساخته شده و روایت سختی‌هایی است که برای بردن صندوق‌های رأی به این مناطق توسط اعضای ستاد انتخابات و مسؤولان شورای نگهبان کشیده می‌شود. این صندوق‌ها گاهی با هلی‌کوپتر جابه‌جایی می‌شوند و در صورتی که وضعیت آب‌وهوا مساعد نباشد، عمدهای مجبور می‌شوند این صندوق‌ها را با پای پیاده و از طریق کوهستان‌ها به آنجا برسانند تا مبادا حق کسی ضایع شود.

به دلیل سرمای طاقت‌فرسای این منطقه کوهستانی و برف‌گیر بودن آن، در انتخاباتی که اسفندماه برگزار می‌شود، صندوق‌هایی سبک‌تر تهیه شده و به مناطقی صعب‌العبور برده می‌شود؛ مناطقی که شاید ۵ ماه از سال هیچ ارتباطی با بیرون و مناطق اطراف خود ندارند.

مستند «آق سو» به مناسبت برگزاری انتخابات ششمین دوره مجلس خبرگان رهبری و دوازدهمین دوره مجلس شورای اسلامی، در جدول پخش قرار گرفته و امروز پنجشنبه ۱۰ اسفند ساعت ۲۰ از شبکه مستند پخش می‌شود و تکرار آن روز بعد ساعت ۱۷:۳۰ خواهد بود. پیش از این نیز مجموعه‌مستندهایی مثل «خانه‌ملت»، «ترسیده به انقلاب» و «ششانی: بهارستان» به همین مناسبت از شبکه مستند پخش شده است.

نمایشگاه مجسمه «گاو در دی» برگزار می‌شود

نمایشگاه انفرادی عارف رودباری با عنوان «گاو در دی» با آثار مجسمه‌ها روز جمعه ۱۱ اسفند به نمایش درمی‌آید. رودباری متولد ۱۳۴۷ و فارغ‌التحصیل رشته گرافیک است. او مجسمه‌سازی را از سال ۱۳۸۹ آغاز کرده و از همان نخستین نمایشگاه‌ها تا به امروز که در بیش از ۱۴ نمایشگاه گروهی و انفرادی حضور داشته، آثار او مورد استقبال مخاطبان و بازار هنر تجسمی قرار گرفته است. آثار او معمولاً با فلز یا ترکیب فلز با دیگر مواد همچون پاپیه‌ماش یا چوب خلق شده و بیشتر با عنصر «گاو» به عنوان نمادی از آنچه مد نظر دارد، همراه است. رودباری در توضیح این نمایشگاه چنین گفته: «اینجا، این سرزمین مادری تمام ابعاد مرا گرفته است. نه راه پس دارم و نه راه پیش. او مرا به خود زنجیر کرده است. مردم گرفته است. من اینجا از سبزترین دشت‌های دور این سرزمین در دامنی گل‌دار جان را هدیه گرفته‌ام. مرا در آن گرمی است جانفرسا. او مرا همان‌می‌کند تا جان مرا بستاند. من به تو قانع‌ام، به این خاک باطل و به تو که دانما دعوت می‌کنی. مرا بیشتر هدیه کن من همدرت توام».

ارکستر سازهای ایرانی جوانان ایران روی صحنه می‌رود

به همت خله هنر نوین، ارکستر سازهای ایرانی جوانان ایران به‌زودی در پردیس تئاتر شهرزاد روی سن می‌رود. این ارکستر که متشکل از نوازندگان جوان و نوجوان است، قرار است در کنسرت شنبه ۱۲ اسفند، قطعاتی از موسیقی ایرانی انتخاب‌شده از یکصد سال پیش تاکنون را با رهبری آرون صداقت کیش به مخاطبان ارائه کند. ارکستر سازهای ایرانی جوانان ایران که دوره جدید آن از خرداد گذشته با انتشار فراخوان با حضور علاقه‌مندان، و پس از موفقیت در آزمون ورودی تشکیل شده است، نخستین اجرای رسمی خود را شنبه هفته آینده (۱۲ اسفند) به روی صحنه می‌برد تا پس از چندین ماه تمرین ماحصل تلاش خود را ارائه کند. لازم به توضیح است سابقه این ارکستر به سال ۱۳۹۷ برمی‌گردد که تا اسفند ۱۳۹۸ پیش از همه‌گیری بیماری کرونا فعالیت آن ادامه داشت و پس از پایان واگیری بیماری کرونا، فرصت احیای مجدد آن با رهبری صداقت کیش فراهم آمد که نوازندگانی از شهرهای مختلف کشور در آن حضور دارند.

مخاطبان در ایمن برنامہ کنسرت «هندهم بیات ترک» (پنج‌گام مضرابی و کوچه) اثر محمدرضا فیاض، «سبکبال» (سنگوازی قانون) و «خست گلبانگ مضرابی» هر ۲ اثر حسین هدوی، «کوارتز» (سنگوازی تنبک) اثر شمس‌المهاجر، «سپاس» (گروه سازهای کوبه‌ای) اثر مسعود براره (۱۳۵۲)، «رنگ همایون» اثر کرکن‌دلانی، «مختاری با تنظیم فرامرز پایور»، «رنگ بیات اسفهان» اثر علیقتی وزیرزیر با تنظیم فرامرز پایور، «مقدمه بیات» اثر پرویز مشکاتیان، تصنیف «صما» اثر فرامرز پایور با تنظیم علی صدیپور، تصنیف «جان جهان» اثر پرویز مشکاتیان با تنظیم علیرضا صدیپور، «هقام صبح» (مقدمه بیات ترک) اثر سلیمک جهانگیری تصنیف «هنگام» اثر عرف قزوینی تنظیم فرامرز پایور را به رهبری آرون صداقت کیش با اجرای ارکستر سازهای ایرانی جوانان ایران خواهند شنید.

حضرت امام حسن عسکری (ع)

چهل‌ساله دگرگونی‌های زمانه، نوعی از تأدید خداوند عز و جل باشد.

روزنامه سیاسی، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی

صاحبانمنابع و مدیرمسئول: محمد آخوندی
 مدیرعامل: رضا شکیبایی
 سردبیر: سعید عابدین نورالدینی

نشانی: خیابان انقلاب اسلامی، بین حافظ و خیابان ولیعصر (عج)، کوچه سعید، پلاک ۹
 روابط عمومی: ۶۶۴۱۳۷۲ | تلفن: ۶۶۴۱۳۷۲۸ | فکس: ۶۶۴۱۳۷۲۹
 پیام‌رسان: @vatnemrooz | پست الکترونیک: info@vatnemrooz.ir
 چاپ: موسسه جام‌جم برتر برنا | توزیع: نشر گستر امروز: ۶۱۹۳۳۰۰

گفت‌وگوی «وطن امروز» با کارگردان نمایش «بازگشت به خان نخست»

نذر فرهنگی برای یک نمایش خیابانی

شگفت‌انگیزی است که در بسیاری از نمایش‌های صحنه‌ای نیست و من این نکته را دوست دارم. نمایش «بازگشت به خان نخست» در چهاردهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر اجرا شد و در آیین پایانی این جشنواره از طرف معاونت فرهنگی و اجتماعی وزارت علوم در بخش دانشگاهی حائز رتبه نخست و برگزیده شد. سپس به همت اداره کل فرهنگی و اجتماعی دانشگاه امیرکبیر یک هفته در صحنه دانشگاه به اجرای عمومی رسید و سپس به جهت نزدیکی ایام نیمه شعبان و ارادت خالصانه گروه بازیگران و اجرایی به امام زمان(عج)، این نمایش فاخر به صورت خودجوش و دلی با عنوان «نذر فرهنگی به ساحت مقدس حضرت ولی عصر(عج)» تقدیم و پیشکش شد و در دور سوم اجراها از ۳ تا ۶ اسفند در محوطه تئاتر شهر با همین عنوان اجرا شد و در تمام هر ۳ فاز اجرایی حتی با سردی هوا، بارش باران و برف شدید مخصوصاً در روز نیمه شعبان با استقبال بی‌نظیر تماشاچیان روبه‌رو شد.

■ در اغلب آثار محیطی و خیابانی صاحبان اثر و کارگردان‌ها ترجیح می‌دهند تا می‌توانند از گروه کم و بازیگران اندک استفاده کنند تا جایی که در برخی آثار خود کارگردان به ایفای نقش می‌پردازد

گروه فرهنگ و هنر: تئاتر خیابانی همان‌طور که از عواض پیداست، نمایشی است که در خیابان برای عموم مردم بر پایه مسائل روزمره اجرا می‌شود. هم‌زمان با چهل‌و‌دومین جشنواره تئاتر فجر نمایشی با عنوان «بازگشت به خان نخست» به کارگردانی داریوش نصیری با حضور بیش از ۵۰ بازیگر در فضای باز اجرا شد که با اقبال قابل توجه مخاطبان و مردم روبه‌رو شد نمایشی که به گفته داریوش نصیری، نذری فرهنگی برای ساحت مقدس امام زمان(عج) است. این کار در مهم‌ترین رویداد تئاتری کشور جایزه‌ی را کسب کرد؛ نمایشی که در اعیاد شعبانیه نیز در محوطه باز مجموعه تئاتر شهر اجرا و با اقبال مخاطبان روبه‌رو شد. به این بهانه با داریوش نصیری به گفت‌وگو پیرامون این اجرا نشستیم.

■ درباره نمایش «بازگشت به خان نخست» توضیح دهید و کمی درباره فرآیند ایده تا اجرا توضیح بدهید.

ایده اثر از دیرباز همراه نویسندگان نمایش بوده و حتی کتاب آن نیز به عنوان نخستین کتاب نمایشنامه خیابانی چاپ و رونمایی شده که تنها مرجع نمایشنامه‌های در بخش نمایش خیابانی است و می‌توان بر اساس آن درباره مباحث تئوری تئاتر و بازیگری در کلاس دانشگاه درس داد، گفت‌وگو کرد و از آن کار عملی بیرون کشید.

■ چرا به‌رغم اینکه امکان اجرا در سالن را دارید، اصرار بر اجرای خیابانی داشتید؟

من هم در بخش نمایش صحنه‌ای و هم نمایش خیابانی کار

اما کار شما از تعداد بسیار بالای بازیگر برخوردار است؛ این مدل سخت نیست، آن هم برای یک کار محیطی؟
 بله! به جهت تعداد نفرات، اکثر گروه‌ها تلاش در ارائه اثر با حداقل نفرات دارند، شاید نخستین نکته آن، بحث هزینه باشد که کاملاً هم درست است و شاید طرح و ایده‌ای که معمولاً گسترده نیست و می‌توان با آن در بخش اعظمی از جشنواره‌های ریز و درشت در سراسر ایران با یک چمدان (!) شرکت کرد. البته این هم شیوه‌ای است و باید به آن احترام گذاشت... اما کار کردن ۵۰ دانشجوی بعضاً - تأکید می‌کنم بعضاً - بی‌انگیزه، ناامید، افسرده، گوشه‌گیر، تازه‌کار... و تبدیل آنها به جوانانی پرتانرژی، دارای انگیزه و امیدوار به آینده و خندان که حال دل‌شان خوب شده است که گزارش این شادی را از برخی والدین شنیدم. کار بشدت پیچیده، سخت، طاقت‌فرسا و مشکل است و برای رساندن ایشان به این مرحله باید از دل و جان مایه گذاشت و دیگر نمی‌توان به معنای واقعی کارگردانی کرد، بلکه باید با نگاهی پدرانه آموزش داد. همین جا بر خود واجب می‌دانم از همه اولیای محترم خانواده‌ها که در طول این مسیر با ما همراه بودند و به من اعتماد کردند صمیمانه قدرانی و تشکر کنم. فراموش نکنیم در طول مسیر این ۴ ماه از ابتدای تمرینات تا آخرین اجرا در تئاتر شهر، هر لحظه با مخاطب‌های جدید روبه‌رو بودم اما به هر تقدیر من یک معلم هستم و آنچه از استادم و بزرگانم همچون زنده‌یاد استاد حمید سمندریان آموختم، همین است که پیمایش علم در کنار عمل باشد و دانشجو در کنار آموخته‌های نظری مباحث عملی را نیز بیاموزد. بسیاری از نکات اجرایی در هیچ کتابی نیست و لازمه آن اجرای نمایش است تا این نگاه تعلیم و تربیتی کامل شود.

■ لطفاً درباره برنامه‌های پیش روی تان بفرمایید اینکه آیا قصد ادامه این اجرا را دارید یا کار جدید در دست تولید دارید؟
 به امید خدا مقرر است یک پروژه پژوهشی بزرگ در حوزه اسناد مکتوب تئاتر کار کنم که بخشی از آن امسال انجام شد و امیدوارم سال آینده با لطف خدا و همت دوستان به سرانجام برسد و چاپ شود. به‌لحا در صورت اتمام این پروژه، به امید خدا پیش‌تولید کار جدید نمایشی نیز آغاز می‌شود. درباره اجرای نمایش «بازگشت به خان نخست» نیز فعلاً قصدی در ادامه نداریم، مگر درخواست جدیدی ارائه شود و آماده اجرا شویم. در پایان از تمام گروه بازیگران و عوامل اجرایی گروه بزرگ نمایش خیابانی «بازگشت به خان نخست» صمیمانه قدرانی و تشکر می‌کنم.

به بهانه گرامیداشت «مارلون براندو» در جشنواره فیلم تورین ایتالیا

۱۰۰ سالگی نابغه بازیگری جهان

اما چاقی مفرط در سال‌های پایانی برای براندو بسیار دردسرساز آفرین بود. فرانسس فورد کاپولا، کارگردان پدرخوانده برای متقاعد کردن تهیه‌کنندگان فیلم برای انتخاب براندو تلاش زیادی کرد، چرا که عقیده داشتند زمان این بازیگر دیگر گذشته است. پس از پدرخوانده دوباره نام براندو در جهان سینما مطرح شد. پس از این بود که براندو در فیلم‌های مطرحی مانند «آخرین تانگو در پاریس»، «بنک آخرالزمان» و «آبگیرهای مسیوری» بازی کرد. نقش کوتاه او در انتهای فیلم «بنک آخرالزمان» نیز از به یادماندنی‌ترین نقش‌های تاریخ سینماست. اکنون در حالی که ۲ هفته به سالروز تولد این نابغه سینمای جهان باقی مانده است، جشنواره فیلم تورین ایتالیا با نمایش ۲۴ عنوان از فیلم‌های براندو قصد دارد مراسم بزرگداشتی را بایش برگزار کند.

«جولیو بیس» بازیگر - کارگردان ایتالیایی که کارگردان هنری جدید این جشنواره است، از بزرگداشت و مروری بر آثار براندو به عنوان ستون فقرات جشنواره امسال یاد کرد و افزود: تصویری از براندو که هنگام فیلمبرداری «آخرین تانگو در پاریس» اثر برناردو برتولوچی گرفته شده، روی پوستر چهل‌و‌دومین دوره این جشنواره جای می‌گیرد.

تورین رویدادی خاص برای کارگردان‌های جوان و سینمای

در نقش استنلی کوولسکی، «در برانداز» در نقش تری مالوی هر ۲ به کارگردانی الیا کازان و «پدرخوانده» در نقش دون ویتو کورلئونه که به‌اعتقاد بسیاری از مهم‌ترین منتقدان و هنرمندان جهان بهترین نقش او در دوران کاری‌اش محسوب می‌شود، اشاره کرد. براندو در «هردها و عروسک‌ها» در نقش اسکای مسترسون همه را مجذوب کرد و در «شورش در کشتی» نقش فلچر ریسنجر ضعیف‌النفس را به گونه‌ای ایفا کرده بود که تا مدت‌ها بسیاری او را با چنین صفتی می‌شناختند.

اما نکته قابل توجه اینکه براندو به واسطه حضور در فیلم «شورش در کشتی» و رابطه‌اش با تهیه‌کنندگان و سرمایه‌گذاران هالیوود تیره و تار شد و همین باعث شد سال ۱۹۶۱ به کارگردانی روی آورد و «سربازهای یک چشم» را ساخت. براندو در نهایت پس از کش‌وقوس‌های فراوان سال ۱۹۷۲ مهم‌ترین نقش زندگی‌اش را در پدرخوانده ایفا کرد و هنگامی که آکادمی اسکار او را به عنوان برنده برگزیده، زن سرخپوستی را برای گرفتن جایزه، از جانب خود مامور کرد تا به این وسیله توجه عموم را به وضع رقت‌بار سرخپوستان آمریکا جلب کند. براندو از آن به بعد روز به روز بیشتر معطوف مسائل و مشکلات بشری شد و فیلم‌های آخر او نشانگر این گونه تمایلات سیاسی و اجتماعی اوست.

«موش» روبرت برسون در نشست نقد و بررسی خانه هنرمندان ایران بررسی شد

سرنوشت فیلمساز خاص فرانسوی

همواره برای علاقه‌مندان و هنرجویان حوزه سینما به مثابه کلاس درسی باشد تا یکی از مهم‌ترین فیلمسازان سینمای فرانسه، ریخویی شناخته و آثارش را به درستی درک کنند. از همین رو سینما تک خانه هنرمندان با کارن فیلم «موش» با حضور علی علایی به نقد و بررسی این اثر شاخص در کارنامه کاری روبرت برسون پرداخت. در این نشست علی علایی، منتقد سینما با اشاره به سختی‌های موجود پیرامون نقد آثار برسون گفت: صحبت درباره فیلم‌هایی از این دست دشوار است. در واقع منتقدی که بخواهد فیلم‌های برسون را تحلیل کند، کار سختی دارد، زیرا هر دلیلی را که شما بخواهید با توجه به آن دلیل، دوست داشتن فیلم‌های برسون را توضیح دهید، فیلمساز از شما گرفته است. برسون در کارهایش به بازیگری اعتقاد ندارد و آن را کاری بی‌اصل و نسب معرفی می‌کند به طوری که حتی بازیگر خیلی مطرح روی صحنه تئاتر را نیز همچون یک شیء در صحنه می‌داند. او افزود: لقب برسون، پیامبر سینما و جنس فیلم‌های او

در دسته سینمای استعلاعی یا سینمای متعال قرار می‌گیرد. در واقع او در کارنامه خود این روند را طی کرده است. البته برسون مجموعه فیلمی هم تحت عنوان زنان دارد که مقداری متفاوت از آثار دیگر او است. منتقد سینما در ادامه بیان کرد: البته اساساً سینمای استعلاعی منحصر به برسون نبوده و فیلمسازان ژاپنی و دانمارکی نیز در همین دسته‌بندی آثاری را تولید کرده‌اند. سینمای ایران نیز اتفاقی تحت عنوان سینمای معناگرا مد شد که پس از مدتی هم برداشته شد. به طور کل با این عنوان مشکل داشتم و آن را به آقای اسفندیاری که مدیر این بخش بود گفتم. من به ایشان نگاه سینمای استعلاعی را پیشنهاد دادم که ایشان قبول نکرد. در واقع مانند بسیاری از موارد دیگر می‌خواستند چرخ را دوباره و از نو اختراع کنند. علایی در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: فیلم‌های برسون را باید در ۳ بخش ساختاری دید. اول زندگی روزمره؛ او بشدت تلاش می‌کند زندگی روزمره را به مستند نزدیک کند.

دوم بحث ایجاد ناهمگونی و تضاد است؛ در واقع او درام را به معنای آنچه ما می‌شناسیم رعایت نمی‌کند. سوم بحث ایستایی است؛ کاراکترها در فیلم‌های برسون باید به یک رستگاری یا سازش برسند. در واقع همه چیز در انتها باید مشخص و ایستا شود. همین موضوع نشان‌دهنده دینی بودن او است. به عنوان مثال در فیلم جیببر، شخصیت پسر به زندان افتاده ولی در انتها رستگاری در زندان برایش رخ می‌دهد. او در ادامه با بیان اینکه برسون در فرم و درام، مدلی را پیاده می‌کند که مختص به خودش است، عنوان کرد: اکثر آثار برسون تم مشترک و مشابهی دارد که ناشی از زیست او است. بنابراین آثار او را حدیث نفس خود می‌دانم و فکر می‌کنم از تجربه‌های زمستی خود بهره می‌گیرد. البته یکی از ویژگی‌های فیلم‌های برسون این است که هر کس می‌تواند برداشت متفاوتی داشته باشد. در واقع سینمای مدرن کنونی هم که دارای چنین ویژگی‌ای است، بسیار مدیون این مدل از آثار است. این منتقد سینما بیان کرد: برسون بسیار به جزئیات توجه دارد. مثلاً در فیلمی که دیدیم، چند بار موضوعی را نشان می‌دهد. بیزه با اشیا این کار را می‌کند. او جزو آن دسته از فیلمسازانی است که می‌توان از آنها به عنوان سینماساز یاد کرد.